

ת"פ 5180/06/17 - מדינת ישראל נגד פאדי אלקשחר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5180-06-17
לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם פאדי אלקשחר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ספיר חבר

ב"כ הנאשם - עו"ד מוחמד מחאג'נה

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן מיום 17.11.2020 (להלן: "כתב האישום"), לאחר קיומו של הליך גישור, בביצוע עבירת תקיפה כדי לגנוב לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 16.3.2017 בשעה 4:00 לערך יצא המתלונן יוחנן מחפוד (להלן: "המתלונן") ממועדון ברחוב אלנבי 40 בתל אביב והתהלך על הרחוב לכיוון הים, כשהוא מתנדנד מעט לאור שתיית אלכוהול קודם לכן במועדון. בהגיעו בסמוך לפינת הרחובות אלנבי-בן יהודה, ניגש הנאשם למתלונן מאחור, נצמד אליו, ומשך את ארנקו מכיס מכנסיו האחורי, כשאין ביניהם כל היכרות מוקדמת, ללא התגרות מקדימה וללא סיבה ממשית הנגלית לעין. בשלב זה הסתובב המתלונן אל הנאשם וניסה להתנגד תוך שהנאשם הכה בו מכה אחת והפילו ארצה בזמן שמכשיר הטלפון הסלולרי של המתלונן נפל. אז נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלונן מהרצפה, ניגש למתלונן, בעט בו באזור בטנו, והמשיך להלום בו במכות לראשו באמצעות הטלפון הסלולרי אותו החזיק בידו. לאחר האמור נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלונן שנפל ארצה וברח מהמקום. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל נגרמה למתלונן חבלה בצד שמאל של הפנים מתחת לעינו.

3. במעשיו אלה תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכוונה לבצע גניבה, ונטל ונשא את

עמוד 1

ארנקו של המתלונן אשר הכיל תעודות שונות ומעט כסף מזומן, וכן את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלונן במרמה וללא תביעת זכות בתום לב כשהוא מתכוון לשלול אותם שלילת קבע.

תמצית תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 1.9.2021 פורט כי הנאשם בן 26, נשוי ואב לתינוק בן כחודשיים, מתגורר בנגב ועובד כספר במספרה. עוד פורט כי נאשם מבצע צו של"צ בן 250 שעות שהושת עליו בתיק אחר בשנת 2020 ומאז יוני 2021 עד למועד הגשת התסקיר ביצע 27 שעות. בתסקיר פורטו נסיבות חייו של הנאשם ומשפחתו והתמכרותו לאלכוהול וסמים. על פי דברי הנאשם לקצינת המבחן מאז מעצרו האחרון בשנת 2019 ויציאתו לטיפול הוא בקשר קרוב עם משפחתו, ובפרט אביו המהווה עבורו גורם תמיכה משמעותי. מהתסקיר עולה כי בחודש דצמבר 2018 נעצר הנאשם והופנה לטיפול, בחודש פברואר 2019 השתלב בקהילה הטיפולית "רוח מדבר" וסיים את הטיפול בהצלחה, בחודש באוגוסט 2020 השתלב בטיפול המשכי במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים בבאר שבע וגם אותו סיים בהצלחה בחודש יולי 2021. על פי התסקיר לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות.

5. הנאשם תיאר באוזני קצינת המבחן צריכת אלכוהול מזדמנת בגיל 16 שהפכה אינטנסיבית יותר בגיל 18, אז החל לאבד שליטה ולנהוג באלימות. לדבריו, זאת הייתה התמכרותו העיקרית לצד שימוש בסמים. על פי מידע שהתקבל מגורמי הטיפול בקהילה הטיפולית עולה כי בזכות ההליך הטיפולי המשמעותי הנאשם קשוב יותר לעצמו, מצליח להציב לעצמו גבולות ולשקף לחבריו בקבוצה, ומצליח לגלות איפוק וסבלנות בסיטואציות מורכבות. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים עולה כי הנאשם למד לזהות מצבי סיכון, מבקש עזרה בעת מצוקה, ונמנע ממקומות בהם בעבר השתמש בחומרים ממכרים. בנוסף, כי הנאשם משתתף בקביעות בקבוצות N.A ונעשתה עמו עבודה על דרכים נוספות לשמור על הימנעות משימוש באלכוהול, ומתן כלים להתמודדות מול מצבי סיכון. הנאשם תיאר שביעות רצון ממצבו כיום לאחר שעבר הליך טיפולי שנמשך שנתיים וחצי.

6. אשר לעבירות שביצע הנאשם, על פי התסקיר הנאשם מודה בביצוען. לדבריו יצא לבלות במועדון, שבהם אלקהול בצורה לא מבוקרת עד שנגמר כספו, ותקף את המתלונן כדי לגנוב את ארנקו ולקנות אלקהול. עלה הרושם שהנאשם מתבייש במעשיו וכואב על הפגיעה במתלונן.

7. שירות המבחן התרשם שבשנתיים האחרונות ערך הנאשם שינוי משמעותי בחייו, נמנע משימוש באלכוהול וסמים, למד לזהות מצבי סיכון, ערך שינוי בסביבת חבריו, משולב באופן תקין בתעסוקה והעמיק את קשריו המשפחתיים. כגורמי סיכון צוינו חומרת העבירה, עברו הפלילי בעיקר בתחום האלימות, התמכרותו בעבר לאלכוהול והקושי להתמיד בתעסוקה באותה התקופה. כגורמי סיכוי לשיקום פורטו ההליך הטיפולי שעבר, הימנעותו מסמים ואלכוהול, השתלבותו התקינה במעגל העבודה, קיומה של מערכת משפחתית תומכת משמעותית, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, השינוי בעמדותיו, יכולתו להסתייע כיום בגורמי הטיפול, והעובדה כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים פליליים חדשים. שירות המבחן סבר בטעות כי תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר על תנאי והמליץ על הארכתו, לצד ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 100 שעות שתאפשר את המשך שילובו בתעסוקה והמשך ההליך השיקומי והטלת צו מבחן מעקבי למשך שנה.

8. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בעבירות בביצוען הורשע הנאשם ולנסיבות ביצוען שלטענתה מלמדות על מידת פגיעה גבוהה בהם. בהקשר זה הפנתה לכך שבין הנאשם למתלונן לא הייתה כל היכרות מוקדמת, והנאשם ניצל את מצבו של המתלונן ומשך את ארנקו, ולשעת ביצוע העבירות בלילה, תוך שהדגישה כי גם לאחר שהתנגד המתלונן, המשיך הנאשם ותקף אותו במכות נמרצות עד אשר הפילו ארצה, נטל את הטלפון הסלולרי שלו, ובאמצעותו המשיך והכה בו במכות בראשו. בנוסף, הפנתה לחבלה שנגרמה למתלונן. ב"כ המאשימה טענה כי נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה דומות לעבירת שוד של טלפון נייד, הדגישה את חשיבותו של הטלפון הנייד לחייו של אדם, והפנתה גם לפסיקה המדגימה ענישה בתיקי שוד. עתירתה היא כי בנסיבות יקבע מתחם שבין 12 ו-24 חודשי מאסר.

9. ב"כ המאשימה ציינה שלנאשם עבר פלילי ישן אך רלוונטי, והגישה את גיליון הרישום הפלילי שלו (ע/ת1). כמו כן הגישה את גזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם במסגרת ת"פ 51791-02-15 (ע/ת2). עוד ציינה, תוך התייחסות לתסקיר, כי הנאשם אמנם עבר הליך טיפולי ארוך אך שירות המבחן מתאר התנהגות אלימה ואובדן שליטה כשהוא צורך אלוהול, ועל כן לטענתה אין לדעת מה יתרחש באם הנאשם ישוב לצורך אלוהול. בנוסף הפנתה לכך שההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם החל רק לאחר מעצרו וטענה שההליך הפלילי שימש מסגרת עבור הנאשם והוא נמנע משימוש באלוהול אך קיים חשש שעתה, משמסתיים ההליך הפלילי והסתיים ההליך הטיפולי, ישוב הנאשם ישוב לסורו. לאור כלל הנסיבות, הודייתו של הנאשם, החיסכון בזמן השיפוטי וההליך הטיפולי שעבר, עתרה המאשימה למיקום עונשו של הנאשם על 12 חודשי מאסר בפועל, בתחתית מתחם הענישה לו עתרה, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי וקנס.

10. ב"כ הנאשם הפנה להודיית הנאשם, נטילת האחריות והחרטה שהביע וטען לשינוי משמעותי ביותר שחל בחייו ובמידת האחריות שהוא מגלה גם מולו. בנוסף, טען לחשיבות השיקום מבין שיקולי הענישה, הדגיש את הליך הטיפול הממושך והמוצלח שעבר הנאשם, וטען שהנאשם שיקם את חייו, פתח עסק עצמאי כספר, התחתן ונולד לו תינוק לפני כחודשיים. עוד ציין כי כיום הנאשם גם לומד להיות מורה לספורט ולא נפתחו בעניינו תיקים נוספים. עתירת הסנגור היא לקביעת מתחם הענישה בין מאסר על תנאי ומספר חודשי מאסר, תוך שטען כי מתחם העונש לו עותרת המאשימה הוא מתחם ענישה בעבירת שוד, בה לא הואשם הנאשם. עתירתו היא כי תאומך המלצת שירות המבחן לאור המפורט בתסקיר, וכי ייגזר על הנאשם עונש צופה פני עתיד וצו של"צ. לטענתו, בגזרי הדין שניתנו בעניינו של הנאשם במסגרת תיקיו האחרים נתנו בתי המשפט אמון בנאשם, ועונש של מאסר, אף בדרך של עבודות שירות, יפגע בהליך השיקומי אותו הוא עובר ובבניית תאו המשפחתי ויש להימנע מגזירתו. בעת הטיעון לעונש הוגש כאמור ע/ת2 (גזר הדין בת"פ 51791-02-15) בעניינו של הנאשם על ידי המאשימה. בדיון ביום 9.12.2021 הגיש הסנגור את גזר הדין בעניינו של הנאשם בת"פ 30247-12-18 (ובתיקים שצורפו לו). גזר דין זה יסומן ע/נ1.

דברי הנאשם

11. לדברי הנאשם הוא אינו אוהב להיזכר בימים ההם והתנהל כפי שהתנהל בשל התמכרותו לאלוהול. הנאשם שיתף כי שינה את חייו ואת סביבתו החברתית ולא השאיר זכר מחייו הישנים. כמו כן מסר כי יש לו בית ומשפחה, עבודה מסודרת, והוא החל ללמוד.

12. כידוע, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם נוגעים להגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם וכן על קניינו ורכושו של הפרט, כמו גם פרטיותו.

13. נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה מלמדות על פגיעה ממשית בערכים החברתיים המצוינים לעיל. המדובר במעשים חמורים שביצע הנאשם אשר היה נתון תחת השפעת אלכוהול, בשעת לילה מאוחרת. על פי העובדות בהן הודה, הנאשם ניגש למתלון מאחור, נצמד אליו ומשך את ארנקו מכיס מכנסיו. לאחר שהמתלון ניסה להתנגד, הכה בו הנאשם מכה אחת והפילו ארצה ומכשיר הטלפון הסלולרי של המתלון נפל ארצה. הגם שבכך יכול היה להסתיים האירוע, משלדברי הנאשם עצמו ביצע את העבירה לשם גניבת ארנק המתלון כדי לרכוש אלכוהול לאור התמכרותו, הנאשם לא הסתפק בכך, והמשיך לתקוף את המתלון כשהוא שרוע על הרצפה בכך שבעט באזור בטנו והלם במכות בראשו באמצעות הטלפון הסלולרי. המתואר מלמד על חומרת הנסיבות, משאין המדובר באירוע אלימות נקודתי לצורך גניבת הארנק (אפילו לצד מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלון) אלא באלימות מתמשכת.

14. אמנם הרקע הנטען לביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא התמכרותו לאלכוהול באותה עת אך כידוע, צריכת אלכוהול כשלעצמה לא מהווה נסיבה לקולא (ראו: ע"פ 9356/09 פלוני נ' מדינת ישראל (24.10.2010) וע"פ 1620/10 מצגורה נ' מדינת ישראל (3.12.2013)). בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך שמעבר לנזק הפיזי שנגרם למתלון במקרה זה, בדמות חבלה בצד שמאל של הפנים מתחת לעינו, נטילת הטלפון החכם של המתלון, מעבר לנזק הכלכלי, כרוכה גם בפוטנציאל אובדן מידע אישי אשר אוחסן במכשיר ובפגיעה בפרטיות. בע"פ 5849/13 בן חיון נ' מדינת ישראל (6.10.2014) עמד בית המשפט העליון על החומרה שבגניבת טלפון חכם ואימץ את דברי בית המשפט קמא לפיהם "גניבה או שוד של מכשיר טלפון 'חכם' פוגעת לא רק באינטרסים הכלכליים של הקורבן, אלא גם בפרטיותו, וגוררת אובדן מידע אישי, לעיתים ללא תחליף" (ראו עוד ע"פ 7684/13 פלוני נ' מדינת ישראל (16.3.2014) (להלן: "עניין פלוני") שם צוין כי שוד של מכשירים סלולריים הוא בגדר תופעה שניתן להגדירה כמכת מדינה).

15. מבחינת הנסיבות עולה כי במקרה זה נסיבות ביצוע העבירות הן ברף גבוה, ויש טעם מסוים בטענת המאשימה לפיה העובדות בהם הודה הנאשם הן כאלה שאף יכולות היו לענות על יסודות עבירת השוד (ראו את ניתוחו של כב' השופט רובינשטיין בקשר ליסודות עבירת השוד במסגרת ע"פ 5942/13 אבו דלי מג'ד נ' מדינת ישראל (10.2.2014)). לאורך השנים התייחסו בתי המשפט השונים לדמיון בין עבירת השוד לעבירת התקיפה לשם גניבה. דברי כב' השופט ג'ורג' קרא בית המשפט המחוזי בת"פ 4107/09 מדינת ישראל נ' אבו רביעה סלאם (5.7.2009):

"אעיר, כי קווי הגבול בין עבירת השוד לבין עבירה של תקיפה לשם גניבה אינם ברורים ובתי משפט שונים מצאו טעמים שונים להבחנה ביניהן (ראה לעניין זה ת"פ (ב"ש) 8201/02 מדינת ישראל נ' רביבו שם השתמש בית המשפט (כב' השופטת ו' מרוז באמת מידה של עצמת האלימות ומישכה כאלמנט המבדיל בין העבירות לעומת ת"פ (י-ם) 3123/02 מדינת ישראל נ'

סברי שם קבע כב' השופט י' עדיאל כי האלמנט המבחן הוא הערך המרכזי המוגן על ידי כל אחת מהעבירות, ערך רכושי בעבירת השוד ושלמות הגוף ושלמות הנפש של הנתקף בעבירת התקיפה לשם גניבה. אציין גם, כי עבירת השוד לכשעצמה עוררה מחלוקת וקושי ממשי ביצירת מבחן המסנן את המעשים הבאים בגדרה, כך ע"פ 5299/92 הררי נ' מדינת ישראל פד"י מט (3) 485."

16. עם זאת, בעת קביעת מתחם הענישה וגזירת הדין אין להתעלם מכך שעבירת התקיפה כדי לגנוב היא עבירת עוון שהעונש המרבי לצידה הוא 3 שנות מאסר, ולצד עבירת השוד שהיא עבירה מסוג פשע עונש מרבי של 14 שנות מאסר. חזקה על המאשימה שהפעילה שיקול דעת ראוי בהחלטתה להאשים את הנאשם שעבירה של תקיפה כדי לגנוב ולא בעבירת שוד. ומשבחרה לפעול כך, מובן שאין להתייחס לנאשם כמי שביצע עבירת שוד, ולסעיפי העבירה בהם הואשם והורשע יש משמעות בעת גזירת הדין וקביעת מתחם הענישה לצד הנסיבות - במקרה זה לקולא לעומת עבירת שוד.

17. בהקשר זה אציין כי עיינתי בפסיקה אותה הגישה המאשימה אך אינני מוצאת כי נכון ללמוד ממנה גזרה שווה. המדובר במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירת שוד בהבחנה כאמור מעניינו, והמדובר במקרים אשר אף מדגימים נסיבות שונות מעניינו. כך, בין היתר בע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל (6.2.2014) דובר בביצוע בצוותא ותכנון שקדם למעשה העבירה, **בעניין פלוני** דובר במערער שהיה חלק מחבורה של שלושה אשר שדדה קטין בשעת לילה מאוחרת, ובע"פ 2400/13 **חמור נ' מדינת ישראל** (12.3.2014) דובר בשני אירועים בהם קשר המערער קשר עם אחר לשדוד מכשירי טלפון ניידים מעוברי אורח.

18. מעיון בפסיקה הרלוונטית עולה כי בעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, בנסיבות המלמדות על רף חומרה גבוה ומידת פגיעה ממשית בערכים המוגנים, בדרך כלל נקבעים בתחתית מתחם הענישה עונשי מאסר אותו ניתן לרצות בנסיבות מתאימות בעבודות שירות. בתקרת מתחם הענישה נקבעים בדרך כלל עונשי מאסר ממשיים מאחורי סורג ובריה. ראו לדוגמא:

· ת"פ (שלום ת"א) 9196-02-15 **מדינת ישראל נ' טספסיון** (28.02.2016) שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה לשם גניבה בצוותא וגניבה בצוותא. הנאשם ניגש יחד עם אחר למתלונן ושאלו אותו מה השעה, וכשהוציא המתלונן מכיסו מכשיר טלפון נייד אשר בבעלותו, ענה לשאלתם והחזירו לכיסו, תקפו אותו הנאשם והאחר בצוותא כדי לגנוב את המכשיר באופן שהנאשם שלף את המכשיר מכיסו, חבט בגבו מכת אגרוף, ואז הכה האחר את המתלונן באופן שחבט באגרופיו בפניו, באוזנו הימנית ובכל גופו. הנאשם והאחר נמלטו מן המקום כאשר הטלפון הסלולרי של המתלונן בידיו של הנאשם. הנאשם נתפס סמוך לאחר האירוע כאשר הוא נמלט מהשוטרים ובידיו המכשיר הגנוב. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, לאור הקושי עבורו לרצות עונש מאסר בעבודות שירות בנסיבות והיעדר התאמה על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. להשלמת התמונה ראו את פסק הדין בעפ"ג (ת"א) 45530-03-16 **טספסיון נ' מדינת ישראל** (4.5.2016), לפיו נותרה תקופת המאסר בפועל שנגזרה על כנה.

· ת"פ (שלום ת"א) 44821-01-16 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (3.3.2019) שם הורשע הנאשם

על יסוד הודאתו בעבירות תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם פנה יחד עם אחר למתלונן הקטין וביקש ממנו 20 ₪. כשהשיב המתלונן שאין לו כסף תקף אותו הנאשם, לקח ממנו בכוח וגנב את הטלפון הנייד שהחזיק, חיפש בכיסיו ולקח ממנו בכוח וגנב 6 ₪ ושרשרת. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 6 ו-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי תוך סטייה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום. ערעור שהוגש נדחה לבקשת המערער - עפ"ג (מרכז - לוד) 60183-10-17 אבו עטא נ' מדינת ישראל (14.1.2018).

ת"פ (שלום פ"ת) 4995-01-17 מדינת ישראל נ' שאדי אבו עטא (1.10.2017) שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם תפס את המתלוננת שהלכה לבדה ברחוב מאחור, חנק אותה בידו וחסם את פיה. המתלוננת התנגדה, התיישבה על הרצפה וזעקה לעזרה ואז חטף הנאשם את התיק מידה, נטל את הטלפון שלה וברח מהמקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 5 ו-18 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (פ"ת) 16626-03-13 מדינת ישראל נ' סרי חגא (30.9.2013) שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשני כתבי אישום בביצוע עבירות של תקיפה כדי לגנוב. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק הראשון, בעת שישבה המתלוננת על ספסל, כשתיקה מונח על ברכיה, התקרבו אליה הנאשם ואחר וחטפו את התיק מברכיה. המתלוננת החלה לרדוף אחריהם, וכשהשיגה אותם, אחזה בתיק וניסתה למשוך אותו מידיהם. הנאשם והאחר לא הרפו והפעילו כוח במטרה למנוע מהמתלוננת להוציא אותו מידם. במהלך המאבק הרפתה המתלוננת מאחיזתה, והנאשם והאחר נמלטו מהמקום. כתוצאה "יצאו" שתי אצבעותיה של המתלוננת ממקומן והיא נאלצה לקבל טיפול רפואי. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק השני, הבחין הנאשם במתלוננת, פסע לעברה וניסה לחטוף ממנה את הטלפון הנייד שהחזיקה, היא התנגדה והנאשם בתגובה חטף את הטלפון הנייד מידה, והמתלוננת נפלה ארצה על ברכיה וידיה, בעוד הנאשם נמלט מן המקום עם הטלפון הנייד. בית המשפט קבע מתחם ענישה החל מעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ת"פ (שלום נתניה) 17224-03-13 מדינת ישראל נ' חנונה (30.4.2013) שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה לשם גניבה. הנאשם ניגש למתלוננת שצעדה ברחוב כשתיקה שהכיל 700 ₪ וכרטיסים שונים תלוי על כתפה, דחף אותה בגב, תפס את התיק ומשך אותו בכוח ממנה וזאת על מנת לגנוב את התיק. המתלוננת ניסתה למשוך את התיק אך הנאשם הצליח לברוח. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

19. לאור המפורט לעיל, ובכלל זאת נסיבות ביצוע העבירות, סוגן, הערכים המוגנים בהן, ומידת הפגיעה המשמעותית בהם, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 7 ו-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

העונש הקונקרטי לנאשם

20. בעת קביעת העונש הקונקרטי לנאשם נתתי דעתי לגילו, 26, לכך שנישא והוא אב לתינוק בן כחודשיים, עצמאי בעל מספרה (בחוות דעת הממונה נכתב שכיום אינו עובד). בנוסף, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולכך שהנאשם נטל אחריות לביצוע, הביע חרטה ובושה על מעשיו, ואף הודה וחסך זמן שיפוטי. שקלתי גם את הרקע הנטען לביצוע העבירות על ידי הנאשם, את התמכרותו לאלכוהול, וכי על פי התסקיר הנאשם מתבייש כיום במעשיו וכואב על הפגיעה שפגע במתלונן על מנת למלא את צרכיו ההתמכרותיים. בפרט שקלתי את ההליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם מאז ביצוע העבירות, כשמהתסקיר עולה שבשנת 2019 השתלב בהליך טיפולי במסגרת הקהילה הטיפולית "רוח מדבר", סיים את הטיפול בהצלחה לאחר כשנה, והשתלב בהליך טיפולי המשכי במסגרת המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים בבאר שבע, אותו סיים בהצלחה בחודש יולי 2021.

21. על פי המפורט בתסקיר הנאשם עבר שינוי ממשי מאז ביצוע העבירות ולעמדת גורמי הטיפול ההליך הטיפולי שעבר משמעותי ומוצלח, הוא קשוב יותר לעצמו, למד לזהות מצבי סיכון, נמנע ממקומות שבהם בעברו השתמש בחומרים ממכרים, הצליח לגלות איפוק וסבלנות בסיטואציות מורכבות ומשתתף בקביעות בקבוצת N.A. להתרשמות שירות המבחן, כיום הנאשם משולב באופן תקין בשוק העבודה (כאמור, בפער למפורט בחוות הדעת העדכנית של הממונה), מגלה מחויבות כלפי תפקידיו המשפחתיים, ערך שינוי בסביבת חבריו, העמיק את קשריו המשפחתיים ונמנע משימוש באלכוהול ובסמים.

22. בנסיבות המתוארות, מבלי להתעלם מחומרת המעשים והעבירות אותן ביצע הנאשם, נכון לשקול שיקולי שיקום בעת גזירת עונשו ואף לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם במידה מסוימת מכוח סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין.

23. כפי שנקבע בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018), הגם שאת סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין יש ליישם בזהירות, יש לתת לו משמעות מעשית תוך העדפת שיקולי שיקום:

"חשוב לשים לב כי המחוקק הקנה שיקול דעת רחב לבית המשפט ביישומו של הסעיף וכי נקודת המוצא בהפעלתו היא העדפתם של שיקולי שיקום (ראו: אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" ספר דורית ביניש 539, 546 (קרן אזולאי ואחרים עורכים, 2018) (להלן: גזל-אייל)). אכן, לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום (שם, בעמ' 550-551)."

24. ראו גם ת"פ (מחוזי ח"י) 48024-03-17 **מדינת ישראל נ' פיבושנקו** (14.6.2018) שם הבהיר בית המשפט כי יישום סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין נתון במידה רבה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית, המתרשמת מסיכויי השיקום ומעריכה אותם. עוד נקבע כי במקרים מסוג זה הקו המנחה הוא שימור סיכויי השיקום גם תוך פגיעה מסוימת בשיקולי ההלימה.

25. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לעברו הפלילי הכולל שתי הרשעות קודמות. עיינתי בעת/2, גזר הדין בעניינו של הנאשם במסגרת ת"פ 51791-02-15 **מדינת ישראל נ' אלקשחר** (28.3.2017), שם אימץ בית

המשפט את הסדר הטיעון בין הצדדים שכלל צירוף תיקים בהם הורשע הנאשם בהיזק לרכוש במזיד, התנהגות פרועה תוך שכרות במקום ציבורי ושימוש בכוח או איומים למנוע מעצר, וגזר עליו מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית. נתתי דעתי גם לכך שהרשעתו הנוספת, בת"פ 30247-12-18 **מדינת ישראל נ' אלקשחר** (23.11.2020) והתיקים שצורפו שם, הייתה בגין אירועים מאוחרים בזמן לזה המתואר בכתב האישום בעניינינו (מועד ביצוע העבירות בשנת 2018). באותו עניין, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה חבלנית, תקיפה סתם, איומים, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר ושימוש בכוח או איומים למנוע מעצר. לאור השיקום המשמעותי שעבר הנאשם ותואר בגזר הדין, ומשך מעצרו ושהייתו בקהילה סגורה משך 11 חודשים, מצא בית המשפט להטיל עליו ענישה שיקומית בדמות צו של"צ למשך 250 שעות לצד צו מבחן למשך שנתיים ופיצוי למתלוננים, תוך שהופעלה התחייבות קודמת והוארך מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו למשך שנתיים. בנוסף, שקלתי את העובדה שאין חולק שמאז הרשעתו האחרונה לא הסתבך הנאשם בביצוע עבירות נוספות, הגם שחלף זמן רב מאז ביצוע העבירות הנדונות ואף אלה שבוצעו בשנת 2018.

26. אמנם העונש שנקבע בתחתית מתחם הענישה בענייניו של הנאשם עומד על 7 חודשי מאסר, והמדובר בתקופת מאסר אותה ניתן בנסיבות מתאימות לרצות בעבודות שירות. יחד עם זאת, בנסיבות חייו של הנאשם, גילו, מצבו המשפחתי והדרך השיקומית המשמעותית שעשה, החלטתי כי נכון יהיה לגזור את עונשו לתקופת מאסר בעבודות שירות תקופה קצרה מזו שבתחתית מתחם הענישה, תוך סטייה לקולא משיקולי שיקום, על מנת שלא להקשות על שיקומו יתר על מידה - תוך איזון של צרכיו השיקומיים והדרך הטובה שעשה עם שיקולי הלימה והרתעה. בשל שיקולי ההלימה וההרתעה, לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ועתירת הסנגור להסתפק בעונש של"צ לצד צו מבחן ומאסר על תנאי בנסיבות, חרף טענת הסנגור לפיה גם עונש של מאסר בעבודות שירות יפגע בשיקום הנאשם. לא נעלם ממני כי כאמור, בת"פ 30247-12-18 הסתפק בית המשפט בענישה שיקומית בלבד, אך להשקפתי, במקרה זה על נסיבותיו אין מקום לעשות כן.

27. לסיום אעיר כי אינני רואה עין בעין עם עמדת ב"כ המאשימה לפיה משהנאשם סיים את הטיפול בו החל עם מעצרו והתיק הפלילי מגיע לסיומו קם סיכון במצבו שמא ישוב להתמכרותו, ויש להתחשב בכך בעת גזירת הדין. סיכון מסוג זה קיים בענייניו של כל נאשם (או אדם) שנגמל מהתמכרות וסיים טיפול בהצלחה, אך ודאי שאין בו כדי להביא להחמרה בענישה או להפחית מההקלה המוצדקת לצדו. אדרבא, סיום הטיפול המוצלח הוא זה שמצדיק את החריגה לקולא ממתחם הענישה שנקבע, גם אם ההליך הפלילי שימש כמנוף לשילוב הנאשם בטיפול. בנוסף, לצד העונש שייגזר על הנאשם יוטל צו מבחן מעקבי כהמלצת שירות המבחן, לשם מעקב על המשך שיקומו בקהילה, ויש לזכור כי על פי התסקיר הנאשם אף משתתף בקביעות בקבוצת N.A.

28. לאור כלל המפורט לעיל ובפרט ההליך השיקומי המטיב והמוצלח שעבר הנאשם, **אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 3 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות במועצה דתית נתיבות ברחוב חפץ חיים 404 בנתיבות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 18.5.2022 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, סמוך לכלא באר שבע. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה

בעבודות שירות וכן כי יתכנו שינויים במקום ושעות העבודה. המועד לתחילת ריצוי עבודות השירות הוא המועד המומלץ על ידי הממונה על עבודות השירות לאור עונש השל"צ אותו מרצה כיום הנאשם בתיק אחר (ת"פ 30247-12-18), השעות שביצע עד עתה, והצפי לסיום השל"צ.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש.

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן, שפרטיו יועברו למזכירות על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.2022. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק המעצר הקשור, יועבר הסכום המופקד על חשבון הפיצוי שנגזר, בכפוף לכל מניעה על פי דין. ככל שתיוותר יתרה, תועבר לנאשם, בכפוף לכל מניעה על פי דין.

אמנם המאשימה ביקשה במקרה זה כי יוטל קנס ולא עתרה לפיצוי, אך להשקפתי נכון יותר, לאור נסיבות כתב האישום, לגזור פיצוי לטובת המתלונן במקום קנס.

ה. מוצא בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. שירות המבחן יעביר דו"ח ביניים בחלוף 6 חודשים.

זכות ערעור תוך 45 לבית המשפט המחוזי בתל אביב כחוק.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ב, 10 ינואר 2022, במעמד הצדדים.